

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-642

18.6.2025

Watercircles Forsikring ASA

Bygning - innbo (kombinert)

Boligbrann – ektefelle tiltalt for medvirkning – bindende dekningstilsagn – fal. § 4-14?

Sikrede og hennes ektefelle meldte krav 1.9.23 under deres villaforsikring etter boligbrann. Foretakets avslag 28.9.23 ble påklaget til Finansklagenemnda. Nemndas sekretariat kom 29.2.24 til at foretaket var uten ansvar for skadekravet ovenfor ektefellen pga. svik ved tegning, men at foretaket ikke kunne avslå kravet ovenfor sikrede fordi det ikke hadde varslet om identifikasjon iht. fal. § 4-14. Foretaket meldte 21.3.24 at det tok sekretariatets vurdering til følge. Sikrede tok deretter ut stevning for tingretten med påstand om at foretaket pliktet å dekke skadene etter brannen fullt ut ovenfor henne, dvs. med 100 %. Foretaket hevdet fullt oppgjør for sikrede tilsa erstatning kun for en ideell halvpart og ble frifunnet ved tingrettens dom 26.7.24. Foretaket ba 11.11.24 om oppdaterte politidokumenter fordi det hadde fått melding om at det var tatt ut tiltale i saken vedrørende brannen, og det viste seg at tiltale var tatt ut 25.10.24 mot ektefellen for medvirkning til brannen. Foretaket informerte sikrede 5.1.25 om at det ikke var ansvarlig for skaden fordi ektefellen forsettlig hadde fremkalt forsikringstilfellet, jf. fal. § 4-9, og unnlatt å opplyse om at han sto bak ildspåsettelsen, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd. Det hevdet sikrede måtte identifiseres med ektefellen, jf. fal. § 4-11. Foretaket sendte samtidig regresskrav til ektefellen, herunder for det som allerede var utbetalt til sikrede og det som måtte utbetales til medsikrede pantehavere. Sikrede hevdet foretaket hadde erkjent ansvar for at hun skulle ha 50 %, og gitt et dekningstilsagn det ikke kunne trekke tilbake ovenfor henne, som hverken var mistenkt, siktet eller domfelt. Hun hevdet også foretaket ikke hadde varslet henne i tide, jf. fal. § 4-14, idet det hadde fått kunnskap om forholdet da det mottok politidokumenter i februar 2024. Foretaket påpekte at det i disse dokumentene vekslet mellom å omtale ektefellen som fornærmet og mistenkt, og det hevdet kunnskap om en mistanke uten nærmere angitt grunnlag ikke var tilstrekkelig for at fristen i fal. § 4-14 startet å løpe. Foretaket hevdet også at det ikke hadde erkjent noe ansvar overfor sikrede, men kun akseptert sekretariatets konklusjon om at det ikke kunne gjøre gjeldende identifikasjon knyttet til svik ved tegning. Nemnda kom til at foretakets erkjennelse ikke omfattet mer enn det som fremkom av sekretariatets vurdering. Nemnda kom videre til at foretaket hadde reklamert uten ugrunnet oppholdt, og viste til at foretaket ikke hadde kvalifisert mistanke før det mottok de oppdaterte politidokumentene 13.12.24.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning under villaforsikring etter brann, herunder om foretaket kan avslå erstatning ovenfor sikrede fordi hennes ektefelle ble tiltalt for medvirkning til brannstiftelsen.

Boligforsikringens pkt. A.6.2 pkt. 1 om «Andre personers handlinger og unnlatelser (identifikasjonsregler)» angir:

Dersom sikredes rett til erstatning bortfaller helt eller delvis som følge av sikredes handlinger eller unnlatelser, får dette samme virkning også ved tilsvarende handlinger eller unnlatelser gjort av sikredes

ektefelle som bor sammen med sikrede, eller fra personer som sikrede lever sammen med i et fast etablert forhold (jf. FAL § 4-11).

Foretaket registrerte 1.9.23 et krav fra sikrede og hennes ektefelle (forsikringstaker) etter brann i deres bolig forsikret i foretaket. Foretaket avsto 28.9.23 erstatningskravet i sin helhet. Avslaget ble påklaget til Finansklagenemnda. Nemndas sekretariat kom 29.2.24 til at foretaket var uten ansvar for skadekravet ovenfor sikredes ektefelle som følge av svik ved tegning, jf. forsikringsavtaleloven (fal.) §§ 4-2 første ledd og 4-1 første ledd. Derimot kom sekretariatet til at foretaket ikke kunne påberope identifikasjon overfor sikrede – omtalt som medforsikrede i den saken – fordi hun ikke var blitt varslet i samsvar med fal. § 4-14. Sekretariatet hadde følgende konklusjon:

Etter dette har vi kommet til at sikredes klage ikke kan føre frem, men at foretaket ikke kan avslå erstatningskravet til medforsikrede (sikredes ektefelle). [....]

Foretaket meldte 21.3.24 at det tok sekretariatets vurdering av 29.2.24 til følge.

Sikrede tok deretter ut stevning for tingretten med påstand om at foretaket pliktet å dekke skadene etter brannen fullt ut ovenfor henne, dvs. med 100 %. Foretaket bestred dette og anførte at fullt oppgjør for henne var halve verdien. Foretaket ble frifunnet ved tingrettens dom 26.7.24:

Saksøker har krevd fullt forsikringsoppgjør for hele skaden uten hensyn til sameiebrøk. Saksøkte har nedlagt påstand om frifinnelse. Samtidig har saksøkte akseptert Finansklagenemndas uttalelse og erkjent ansvar for 50% av skaden – det vil si tilsvarende saksøkers tinglyste eierandel i eiendommen.

[....]

[....] Selv om saksøker har rett til å bruke hele eiendommen (ideell andel), har hun bare krav på halve verdien.

På bakgrunn av dette finner ikke retten det tvilsomt at saksøker bare kan kreve full erstatning for sitt økonomiske tap, det vil si for hennes eierandel på 50%.

Saksøker har anført at saksøkte ikke kan motregne sitt krav mot ..sikredes ektefelle.. i forsikringsoppgjøret med saksøkeren. Retten kan ikke se at saksøkte har noe utestående krav mot ..sikredes ektefelle.. som kan motregnes, så lenge selskapet har avvist hans krav.

Spørsmålet er snarere om foretaket plikter å betale ..sikredes ektefelle.. urettmessige krav (som ikke er en del av saken) til saksøker, for deretter å kreve det tilbakebetalt av ..sikredes ektefelle.. ved regress – slik saksøker har anført. Retten kan ikke se noen holdepunkter for at saksøkte har et slikt ansvar.

[....]

Som nevnt har saksøkte akseptert Finansklagenemndas uttalelse, herunder har selskapet erkjent ansvar for saksøkers tap når det gjelder hennes halvdel av eiendommen. Retten legger til grunn at det vil si at hun skal få dekket sitt tap fullt ut - begrenset til hennes 50% eierandel. Så lenge denne delen av kravet verken er bestridt eller en del av sakens tvistetema, skal det ikke avsies fastsettelsesdom for det, jf. tvisteloven § 11-2 første ledd.

Foretaket informerte 5.1.25 sikrede via hennes advokat om at det som følge av nye opplysninger avsto hennes erstatningskrav med følgende begrunnelse:

Foretaket er nå blitt gjort kjent med at ektefellen,, er satt under tiltale for overtredelse av straffeloven § 355, jf. straffeloven § 16, jf. straffeloven § 15, for å ha medvirket til å ha forsøkt å forårsake brann som lett kunne ha medført tap av menneskeliv. Dette ved forutgående avtale med to andre tiltalte om at ..boligen.. skulle påtennes. Boligen ble totalskadd i brannen. Ovennevnte forhold er et nytt, selvstendig grunnlag for avslag på erstatning i relasjon til nevnte ..ektefelle... Forsikringsavtaleloven § 4-9 første ledd første punktum lyder: 'Har den forsikrede forsettlig fremkalt forsikringstilfellet, er forsikringsforetaket ikke ansvarlig.' Foretaket har i brev til ..sikredes ektefelle.. av 05.01.2025 gjort gjeldende at han forsettlig fremkalte forsikringstilfellet, og at foretaket også på det grunnlag er uten ansvar.

..Sikredes ektefelle.. unnlot videre å opplyse om at han sto bak ildspåsettelsen, og har dermed også bevisst gitt uriktige og ufullstendige opplysninger med sikte på å få utbetalt en erstatning han ikke har krav på, og mister da ethvert krav mot foretaket, jf. forsikringsavtaleloven § 8-1 fjerde ledd.

Vi vedlegger kopi av brev sendt deg qua ..sikredes ektefelles.. advokat i dag, 05.01.2025.

I relasjon til dette nye grunnlaget for ansvarsfrihet mener foretaket at din klient, ..sikrede.., skal identifiseres fullt ut med sin ektefelle, ..., jf. forsikringsavtaleloven § 4-11 annet ledd, bokstav b, jf. forsikringsvilkårenes punkt A.6.2 pkt. 1.

[.....]

Etter dette gjør foretaket gjeldende at det er uten ansvar overfor din klient, ..sikrede... Dette idet hun etter forsikringsavtaleloven § 4-11 annet ledd, bokstav b, jf. forsikringsvilkårenes punkt A.6.2 pkt. 1 skal identifiseres fullt ut med sin ektefelles forsettlig fremkallelse av forsikringstilfellet, jf. forsikringsavtaleloven § 4-9 første ledd første punktum, så vel som hans brudd på opplysningsplikten, jf. forsikringsavtaleloven § 8-1 fjerde ledd.

Foretaket informerte samtidig sikredes ektefelle om denne avslagsgrunnen, og varslet om krav om regress for beløp foretaket hadde utbetalt til sikrede og evt. måtte utbetale til medforsikrede panthavere.

Foretaket anmeldte 5.1.25 sikredes ektefelle til politiet og anførte at foretaket «har utbetalt NOK 610.000 til medforsikret ektefelle. I tillegg forventer man å måtte utbetale et ikke uvesentlig beløp til ..anmeldtes.. kreditorer med pant i boligen». Foretaket reiste krav om at erstatning for foretakets utlegg ble pådømt i pågående straffesak mot ham. Foretaket opplyste videre 28.4.25 til politiet at «Når det gjelder spørsmålet om deling av erstatning mellom forsikringstaker og ektefellen, så er utbetaling på kr. 37.557,- utbetalt til ...forsikringstaker.. sin konto. Forskudd på innboerstatning kr. 400.000,- og erstatning for tapt bruk av egen bolig og tap av leieinntekt på kr. 172.500,-, er utbetalt til ektefellen (som er sikret under hans forsikring) og overført til klientkonto hos advokat».

Sikredes advokat hevdet 5.1.25 at foretaket hadde erkjent ansvar overfor sikrede uten forbehold, jf. meldingen til Finansklagenemnda av 21.3.24. Det ble også vist til at saken var avgjort ved tingrettens dom av 26.7.24, og at anken til lagmannsretten kun gjaldt spørsmål om foretaket var fullt ut ansvarlig, og ikke bare delvis. Det ble hevdet at foretaket av den grunn ikke hadde adgang til å påberope ytterligere grunnlag for ansvarsfravikelse overfor sikrede. I tillegg ble det stilt flere spørsmål til foretaket.

Foretaket hevdet 6.1.25 at det ikke på noe tidspunkt hadde erkjent ansvar. Det hadde kun akseptert Finansklagenemndas konklusjon om at det ikke kunne gjøre gjeldende identifikasjon knyttet til svik ved tegning. Spørsmålet om avslag/identifikasjon på grunnlag av forsettlig skade/svik i skadeoppgjør var ikke gjenstand for behandling i tingretten overhodet. På spørsmål som var stilt ga foretaket følgende svar:

- Har forsikringsselskapet innhentet dokumenter fra politiet i anledning straffesaken? Ja
- Når ble det første gang gjort? Første anmodning sendt oktober 2023. Dokumenter mottatt 07.02.2024.
- Har forsikringsselskapet vært kjent med siktelsen som nå ligger til grunn for tiltale? Nei
- I så fall; når ble selskapet kjent med dette? N/A (foretaket ble gjort muntlig oppmerksom på at tiltale var tatt ut mot ..sikredes ektefelle.. primo november 2024, begjærte dokumentinnsyn 11.11.2024, purret 04.12.2024 og mottok dokumentene 13.12.2024)

Politidokumentene viste at F etterspurte politidokumenter på vegne av foretaket 6.9.23, men fikk da til svar 11.9.23 at det foreløpig ikke fikk innsyn av hensyn til etterforskningen. Foretaket ba om innsyn på nytt 27.10.23 og 6.2.24, men fikk først dokumenter oversendt 7.2.24. Deretter ba foretaket om oppdaterte dokumenter 22.5.24 etter å ha blitt opplyst om nye etterforskningsskritt. Foretaket sendte 11.11.24 ny henvendelse om innsyn og opplyste at «Vi har fått melding om at det er tatt ut tiltale i saken». Foretaket purret på svar 4.12.24 og 11.12.24. De nye

politidokumentene viste at det ble tatt ut tiltale 25.10.24 mot sikredes ektefelle og to andre for overtredelse av straffeloven § 355, jf. straffeloven § 16, jf. straffeloven § 15, for å ha forsøkt å forårsake brann som lett kunne medført tap av menneskeliv, eller medvirket til dette. Det var også tatt ut en tilleggstiltalebeslutning 14.2.25 mot sikredes ektefelle og én av de andre tiltalte for overtredelse av straffeloven § 376, jf. § 375 første ledd, jf. straffeloven § 15 for i den hensikt å få utbetalt en forsikringssum til seg eller andre, å ha skadet eller ødelagt en forsikret gjenstand eller på annen måte fremkalt et forsikringstilfelle. Saken ble berammet til fem dager fra 23.4.25. Foretaket informerte politiet 26.2.25 om at det hadde mottatt krav fra panthavere på hhv. kr 3 975 778,63, kr 847 196,37 og kr 1 090 427,63 som grunnlag for erstatningskravet av 20.2.25.

På vegne av sikrede ble det 6.1.25 sendt klage til Finansklagenemnda.

Sikrede krever dekning for sin andel i boligen og bestrider at foretaket kan avslå erstatning med henvisning til straffesaken mot hennes ektefelle. Foretaket har erkjent ansvar overfor henne uten forbehold og er bundet av det, jf. FinKN 2015-297. Søksmålet mot foretaket dreide seg utelukkende om hvorvidt foretaket var fullt ut ansvarlig (100 %), og foretaket erkjente også ansvar for 50 % ovenfor domstolen. Dette var derfor ikke et tvistetema for domstolen.

Sikrede anfører videre at foretaket har brutt varslingsplikten i fal. § 4-14. Siktelse mot ektefelle ble tatt ut høsten 2023, dvs. kort tid etter brannen, og politiet skrev til sikredes advokat 31.10.23 at det var ønskelig med avhør av ektefellen da hans status var «endret fra fornærmet til mistenkt». Foretaket har erkjent at det mottok dokumentene i februar 2024, og må ha vært klar over siktelsen på dette tidspunktet. Det er de samme saksdokumentene som danner grunnlag for tiltalen, og de hadde et slikt innhold at foretaket i det minste kunne gjøre seg opp en mening om at det var mistanke om straffbare forhold. Ifølge lovkommentarene (rettsdata, note 584) gjelder reklamasjonsfrist også ved politietterforskning eller annen utredning som ikke avklarer forholdet i tilstrekkelig grad. Foretaket kan avvente innhenting av politidokumenter før reklamasjonsfrist begynner å løpe, men ikke la være å innhente slike dokumenter.

Hvis politietterforskningen og oversendelse av dokumentene tar lang tid, må foretaket purre. I vår sak ble politidokumenter først mottatt i februar 2024, noe som er for sent. Foretaket kan heller ikke vente på dokumentene om det har tilstrekkelig grunnlag for avslag uten dokumentene, f.eks. fordi sikrede innrømmer forholdet, jf. FSN 2651. Det må også handle raskt etter at dokumentene er innhentet dersom det ikke foretar nye undersøkelser, jf. HR-2013-2105 avsnitt 58 og FinKN 2015-475.

Forsikringsforetaket avviser ansvar og anfører at sikredes ektefelle forsettlig fremkalte forsikringstilfellet og i tillegg bevisst ga uriktige og ufullstendige opplysninger for å få utbetalt en erstatning han ikke hadde krav på. Det er full identifikasjon mellom sikrede og ektefellen ved ektefellens forsettlige fremkallelse av forsikringstilfellet og uredelige brudd på redegjøringsplikten ved skadeoppgjøret, jf. fal. § 4-9 første ledd første punktum, § 8-1 fjerde ledd, § 4-11 annet ledd bokstav b og vilkårene punkt A.6.2 pkt. 1.

Foretaket bestrider at varslingsfristen i fal. § 4-14 er oversittet og anfører at melding sendt sikredes advokat 5.1.25 var innenfor fristen. Det anmodet om innsyn i politidokumentene 27.10.23, og deretter på ny 11.11.24 etter at det var tatt ut tiltale. Det purret opp dokumentene 4.12.24 og 11.12.24, og mottok dem 13.12.24.

Foretaket hadde ikke grunnlag for å gjøre gjeldende ansvarsfrihet etter fal. § 4-9 eller fal. § 8-1 før det fikk kjennskap til at ektefellen var tiltalt for medvirkning til brannen i november 2024. Det ble kjent med en mistanke primo 2024, men gjentatte henvendelser til politiet ga ikke tilstrekkelig avklaring. I politidokumentene foretaket mottok i februar 2024 ble ektefellen omtalt dels som

fornærmet og dels som mistenkt, men aldri som siktet. Kunnskap om en mistanke uten nærmere angitt grunnlag er ikke tilstrekkelig for at fristen i fal. § 4-14 starter å løpe. Kontakten foretaket hadde med politiet ga ikke grunnlag for å mene annet enn at etterforskningen av ektefellen neppe ville føre fram.

Foretaket bestrider at det har erkjent ansvar overfor sikrede. Foretaket har kun akseptert Finansklagenemndas konklusjon om at det ikke kunne gjøre gjeldende identifikasjon knyttet til svik ved tegning. Spørsmålet om avslag/identifikasjon på grunnlag av forsettlig skade/svik i skadeoppgjør var ikke gjenstand for behandling i tingretten. Søksmålet dreide seg utelukkende om hvorvidt foretaket var fullt ut ansvarlig (100 %). Foretaket ble frifunnet. Sikrede kan ikke knytte rettsvirkninger til tilfeldige valg av formuleringer i tingrettens premisser, som tingretten selv ikke knyttet rettsvirkninger til.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for sikredes eierandel i nedbrent bolig.

Foretaket avslår ansvar med henvisning til at sikredes ektefelle uredelig brøt redegjøringsplikten under skadeoppgjøret ved ikke å opplyse om at han sto bak ildspåsettelsen, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd og fal. § 4-9 første ledd. Sikrede må identifiseres med ektefellen, jf. vilkårenes pkt. A.6.2 pkt. 1 og fal. § 4-11 første ledd bokstav b.

Sikrede bestrider foretakets avslag og anfører at foretaket

1. ga bindende dekningstilsagn til sikrede; og
2. brøt reklamasjonsbestemmelsen i fal. § 4-14.

Både foretakets avslag og sikredes anførsler forutsetter at ektefellen har medvirket til brannstiftelsen. Sikrede har ikke bestridt denne avslagsgrunnen. Det er heller ikke fremlagt informasjon som gir grunnlag for å vurdere spørsmålet. Det eneste som er fremlagt er tiltalen mot sikredes ektefelle. Nemnda må derfor i det følgende forutsette at ektefellen forsettlig fremkalte forsikringstilfellet.

1. Bindende dekningstilsagn.

Sikrede hevder foretaket har gitt et bindende dekningstilsagn om utbetaling av erstatning til sikrede for brannskaden, både ved at det 21.3.24 aksepterte vurderingen som 29.2.24 ble gitt av Finansklagenemndas sekretariat om at det «ikke kan avslå erstatningskravet» til sikrede, og også ved at det senere overfor domstolen erkjente at sikrede skulle ha 50 % av erstatningen, jf. tingrettens dom av 26.7.24.

Foretaket anfører at det kun har akseptert sekretariatets vurdering om at det er avskåret fra å gjøre gjeldende identifikasjon knyttet til svik ved tegning.

Det er opplyst at foretaket 21.3.24 meldte at det tok sekretariatets vurdering av 29.2.24 til følge, men selve meldingen er ikke fremlagt. Sekretariatet konkluderte slik:

Etter dette har vi kommet til at sikredes klage ikke kan føre frem, men at foretaket ikke kan avslå erstatningskravet til medforsikrede (sikredes ektefelle). [...]

Nemnda forstår dette slik at foretaket har akseptert at det ikke kunne avslå sikredes krav fordi det ikke hadde varslet om identifikasjon knyttet til svik under tegning. En slik aksept er bindende så langt den rekkes og ut fra de faktiske omstendigheter tilsagnet bygger på. Sekretariatets avgjørelse gjelder ikke andre avslagsgrunner enn brudd på opplysningsplikten ved tegning, og da kan foretakets aksept heller ikke gjelde andre avslagsgrunner. Uttalelsen i tingretten kan ikke pålegge foretaket ansvar utover det som følger av tingrettens dom.

De nye avslagsgrunnene gjelder helt andre handlinger fra ektefellen og helt andre bestemmelser i fal. Avslag pga. brudd på opplysningsplikten ved avtaleinngåelsen gjelder helt andre forhold enn forsettlig fremkallelse av forsikringstilfellet og uredelig brudd på redegjøringsplikten ved skadeoppgjøret, og det dreier seg om forskjellige hjemler. Foretakets erkjennelse kan derfor ikke omfatte mer enn det som følger av sekretariatets vurdering.

Foretaket er etter dette ikke avskåret fra å påberope seg nye avslagsgrunner.

2. Varslingsfristen i fal. § 4-14.

Sikrede anfører at foretaket ikke har oppfylt varslingsplikten i fal. § 4-14:

Hvis forsikringsforetaket vil gjøre gjeldende at det etter en av reglene i dette kapitlet er helt eller delvis fri for ansvar eller har rett til å si opp forsikringen, skal det i et skriftlig dokument gi forsikringstakeren eller sikrede beskjed om sitt standpunkt. Beskjeden skal gis uten ugrunnet opphold etter at foretaket ble kjent med det forhold som medfører at regelen kan anvendes. I denne forbindelse skal foretaket også gi orientering om adgangen til å benytte utenrettslige tvisteløsningsordninger, eventuelt om andre muligheter for å få prøvd saken utenfor domstolene.

Forsømmer forsikringsforetaket å gi slik beskjed, mister det retten til å påberope seg forholdet.

Foretaket skal gi sikrede skriftlig beskjed om sitt standpunkt «uten ugrunnet opphold» etter at det ble kjent med det forhold som medfører at regelen kan anvendes. Foretaket registrerte skaden allerede 1.9.23, mens foretakets avslag er datert 5.1.25, dvs. et år og fire måneder senere.

Ifølge Rt. 2013 s. 1235 begynner tidsfristen å løpe når foretaket har kvalifisert mistanke om forhold som medfører at regelen kan anvendes. Dette betyr at foretaket ikke må ha sikre holdepunkter for en fritaksgrunn før fristen utløses, men samtidig at en viss mistanke ikke er tilstrekkelig.

Foretaket mottok først politidokumenter 7.2.24 etter purringer. Tidligere innsynsbegjæringer var da blitt avslått av hensyn til etterforskningen. Foretaket hevder det uansett ikke hadde grunnlag for å avslå kravet før det forelå en tiltalebeslutning 25.10.24. Sikrede mener foretaket hadde et tilstrekkelig grunnlag da det mottok politidokumenter 7.2.24, og viser til at ektefellen var blitt siktet allerede høsten 2023.

Det fremgår imidlertid ikke av politiets dokumenter at ektefellen ble siktet i saken før 5.7.24. Før dette ble han omtalt dels som fornærmet og dels som mistenkt, mens de øvrige tiltalte ble siktet allerede høsten 2023.

Nemnda mener uansett at foretaket i en så alvorlig sak som dette, måtte ha anledning til å avvente politiets etterforskning, før det tok standpunkt i saken. Foretaket mottok oppdaterte politidokumenter med tiltalebeslutning 13.12.24, og nemnda mener det ikke forelå grunnlag for kvalifisert mistanke før dette tidspunktet. Avslaget ble gitt 5.1.25, som åpenbart er «uten ugrunnet opphold» etter at kvalifisert mistanke forelå. Nemnda peker for øvrig på at foretaket i denne saken måtte ha anledning til å vente på dom i tingretten, jf. FinKN 2025-120 med referanse til Rt. 2013 s. 1235 avsnitt 60:

Jeg er generelt enig i en slik vurdering. Den som har en uavgjort straffesak hengende over seg, har ingen berettiget forventning om forsikringsutbetaling. Jeg kan derfor ikke se at hensynene bak reklamasjonsregelen – avklaring og bevissikring – kan begrunne at det i slike situasjoner må tas standpunkt på bakgrunn av etterforskningsdokumentene. Etter at en fellede dom er blitt rettskraftig må imidlertid selskapet treffe avgjørelse i forsikringsspørsmålet raskt om det samlet skal sies å være reklamert 'uten ugrunnet opphold'

Nemnda forstår Høyesterett slik at hensynene bak varslingsregelen – avklaring og bevissikring – ikke gjelder på samme måte når saken er til behandling i rettsapparatet, som antas å gi et sikrere svar på omstridte spørsmål enn foretakets egen saksbehandling. Ut fra dette kan det vanskelig

hevdes at foretaket har oversittet reklamasjonsfristen i fal. § 4-14 ved å reagere før saken var endelig avklart i rettsapparatet.

Sikrede viser i ettertid til at hun verken er mistenkt, siktet eller domfelt. Avslaget er imidlertid ikke knyttet til sikredes handlinger, men til ektefellens. Sikrede skal i henhold til fal. § 4-11 bokstav b og vilkårene identifiseres med ektefellen. Avslaget er altså knyttet til ektefellens handlinger. Selv om ektefellen ikke på samme måte som sikrede er involvert i saken og informert om saksgangen, kan man vanskelig forlange at foretaket skal reklamere om identifikasjon overfor sikrede før det har tilstrekkelig avklaring i forhold til den ansvarlige ektefellen. Avsnittet i dommen er dermed klart relevant.

Nemnda tar som nevnt ikke stilling til om ektefellen forsettlig har fremkalt forsikringstilfellet, jf. fal. § 4-9 første ledd.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).